

d) ett reservationsanslag av 200 000 kr. till *Utställningar av svensk konst i utlandet*,

e) ett förslagsanslag av 3 716 000 kr. till *Ersättning åt författare m. fl. för utlåning av deras verk genom bibliotek m. m.*,

samtliga belopp a)—e) gällande för budgetåret 1964/65, och

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag om ett förslagsanslag av 300 000 kr. till *Konstnärsbelöningar*.

Stockholm den 24 januari 1964

Eric Källqvist

Tore Billman

Nr 274

Av herrar **Källqvist** och **Billman**, om statliga åtgärder för att stimulera kulturpolitiska insatser från kommunernas sida.

(Lika lydande med motion nr 315 i Andra kammaren)

Vi har tidigare vidrört den betydelse de kommunala insatserna bör ha på det kulturpolitiska området. Vi har också i sammanhanget föreslagit en utredning i syfte att få fram stimulansbidrag från statens sida för en ökad aktivitet på det kulturpolitiska området från kommunernas sida. Vi vill också i år upprepa detta förslag.

Den aktivitet, som under sistförflutna år visats från ecklesiastikdepartementets sida när det gäller utredningsverksamhet på kulturområdet, är enligt vår uppfattning att bedöma såsom en allmän kulturpolitisk tillgång. Flera betydelsefulla frågekomplex är under utredning eller har utretts. Detta gäller t. ex. frågan om rikskonserter, frågan om skådespelarutbildningen, frågan om stadsteater- och konsertverksamhet. Alla dessa frågor har också ett väsentligt intresse ur de synpunkter, som vi här ovan berört. Ordnanandet och förläggningen av t. ex. skådespelarutbildningen har givetvis betydelse för de kommuner som berörs i sammanhanget. När det gäller den institutionella bedömningen av teaterliv och konsertverksamhet är detta givetvis också frågor av stort kommunalt intresse, även om intresset begränsar sig till närmast berörda kommuner.

Svagheten i en utredningsverksamhet, som bedömer och tar ställning

till de olika kulturområdena i deras helhet, ligger väl också i det förhållandet att deras kommunalpolitiska betydelse begränsar sig till ett relativt fåtal av landets kommuner, nämligen de som bedriver eller kommer att bedriva sådan verksamhet som berörs av detta utredningsarbete.

Enligt vår mening finns det en annan sida i detta problem, som bör göras till föremål för ökad uppmärksamhet och som inte kan uppnås utan ett direkt på dessa problem inriktat utredningsarbete. Centraliserings-tendenserna i det svenska kulturlivet är utomordentligt påtagliga. Detta gäller inte bara Stockholm utan också några av landets övriga städer. En ökad spridning av kulturverksamheten, som kan medverka till att göra den till en fast etablerad tämligen självklar angelägenhet för också landets mindre kommuner — gärna med tyngdpunkten på vissa regionala orter — skulle enligt vår mening vara i hög grad önskvärd.

Från kommunalt håll har ett sådant intresse på många platser kommit till uttryck genom skapandet av kommunala kulturnämnder och liknande aktiviteter. De kommunala kulturnämnderna har på många håll att arbeta med svårigheter, som på grund av brister på resurser i fråga om inom vederbörande kommun bedriven konstverksamhet av olika slag är mycket betydande. Folkbildningsarbetet har här gjort mycket stora och angelägna insatser, men enligt vår mening räcker inte detta till.

Det finns f. n. inget generellt recept att erbjuda till lösning av dessa frågor. Men vi tror att en särskild utredning som behandlar denna problematik skulle kunna ge både synpunkter och uppslag av betydande värde för framtiden.

Med hänvisning till det sagda får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära särskild utredning rörande åtgärder från statens sida i syfte att stimulera och underlätta kulturpolitiska insatser från kommunernas sida.

Stockholm den 24 januari 1964

Eric Källqvist

Tore Billman
